

AUTHOR _____

NO. 7429

TITLE GENIZA

RR _____

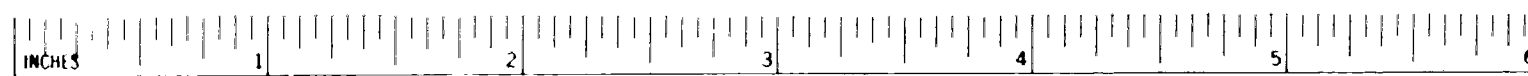
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2449

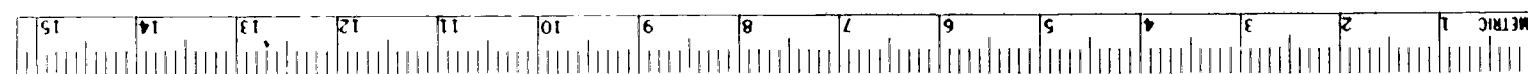
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

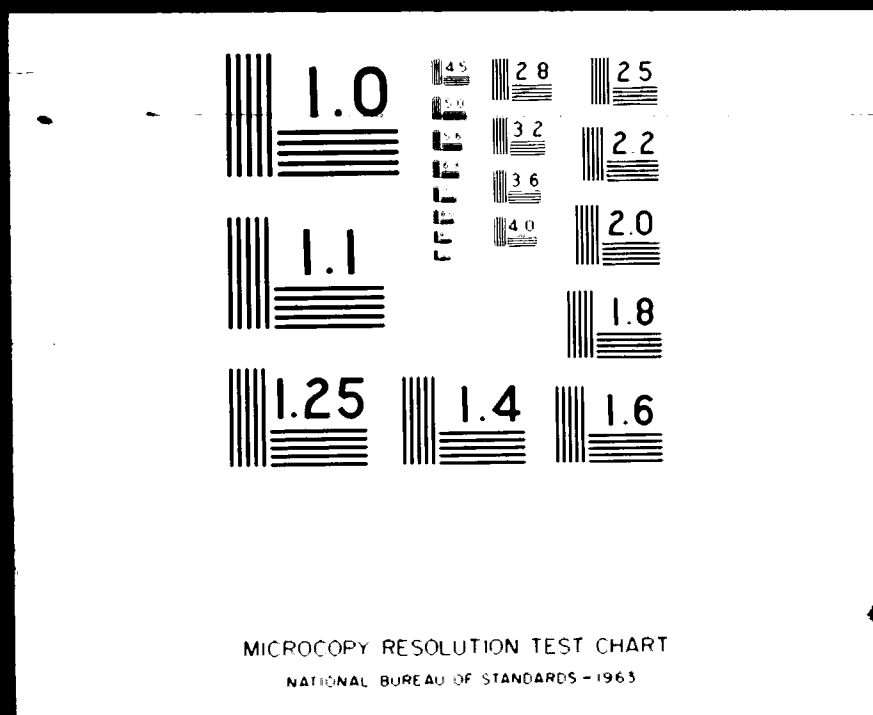
C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

RESOLUTION CHART

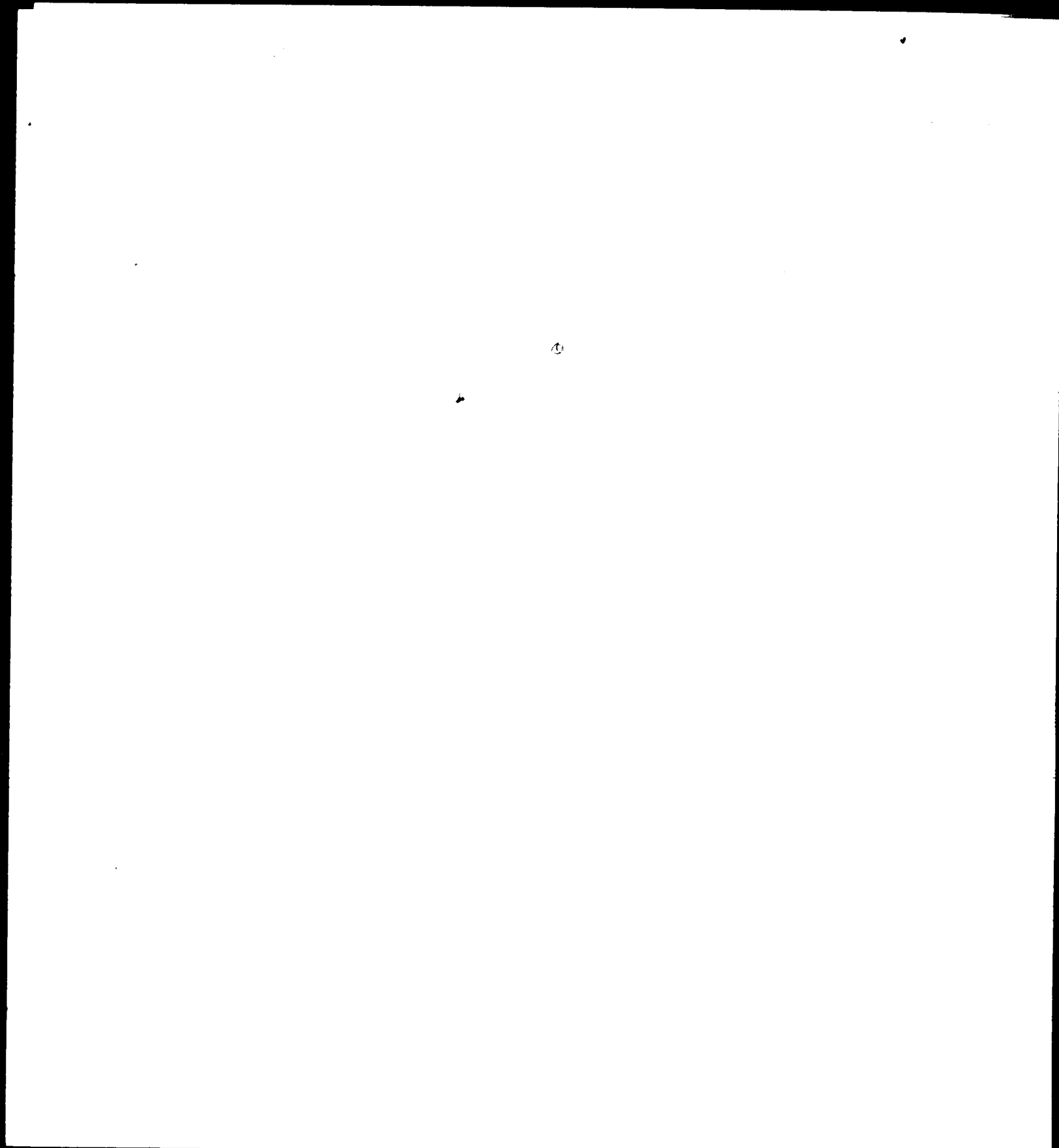
100 MILLIMETERS

INSTRUCTIONS Resolution is expressed in terms of the lines per millimeter recorded by a particular film under specified conditions. Numerals in chart indicate the number of lines per millimeter in adjacent "T-shaped" groupings.

In microfilming, it is necessary to determine the reduction ratio and multiply the number of lines in the chart by this value to find the number of lines recorded by the film. As an aid in determining the reduction ratio, the line above is 100 millimeters in length. Measuring this line in the film image and dividing the length into 100 gives the reduction ratio. Example: the line is 20 mm. long in the film image, and $100/20 = 5$.

Examine "T-shaped" line groupings in the film with microscope, and note the number adjacent to finest lines recorded sharply and distinctly. Multiply this number by the reduction factor to obtain resolving power in lines per millimeter. Example: 7.9 group of lines is clearly recorded while lines in the 10.0 group are not distinctly separated. Reduction ratio is 5, and $7.9 \times 5 = 39.5$ lines per millimeter recorded satisfactorily. $10.0 \times 5 = 50$ lines per millimeter which are not recorded satisfactorily. Under the particular conditions, maximum resolution is between 39.5 and 50 lines per millimeter.

Resolution, as measured on the film, is a test of the entire photographic system, including lens, exposure, processing, and other factors. These rarely utilize maximum resolution of the film. Vibrations during exposure, lack of critical focus, and exposures yielding very dense negatives are to be avoided.

The restoration of this manuscript

was made possible

by the

Gustav Würzweiler

Foundation

הקדמה בן מאה שנה " עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש בשקל הקדש עשרה הכף
עשרה עשרה הכף בשקל הקדש "

ידוע שהנחות של אומה ישראלית הם חלק אזה
ממעל אשר על זה למזן הפסוק כי חלק ה

עמם כל חלק ממש כחלק שנחלק מאיזה דבר הוא

שהו דומה בעינו לאותו דבר שנחלק ממנו ואין

הבדל והפירוש בזה וכן אתו דבר דק. שאותו דבר

הוא הכל והכללי שהוא חלק מן החלק שנחלק

ממנו אבל בעת צורך הם דומים ושונים כמו כן אין

הבדל והפירוש בין הנשמה יתעלה ונתבאר שמו דק כשהוא

יתעלה ונתבאר הוא האור הכולל האור הגדול הבלתי

סוף הבלתי תכלית והנשמה היא חלק אחר ותפוז שנחלק

מאור הגדול בה ובחך שמו ובמאמר שלמה המלך

ע"ה נר מלקים נשמת אדם כל הנשמה של אדם

היא נר ונצוץ מאור אלקים ודקדק בלשונו לומר נר

אלקים ולא אמר אור אלקים כמ"ל אלקים
בשלישה מדרכותיה שהם נפש רוח גשמה שלשה
חלק ועצוץ מאור אלקים וזה נרמז בלשון אלקים בי
בטריקן נפש רוח כל הנפש והרוח והגשמה שהם
מדרכות בנשמה הם כלם נצוצות קדושות מאור
אלקים וכינון נר אלקים נשמת האדם : הנה
אתה המעין אל תתמה על עינין זה שהיו גדול סוף
מורי ור"ל משה קדונו במדרס הקדוש שלו באשר הכלו
ע"י וז"ל האבות ומעלה גדולה כהר שמיים אביהם
הם כל עצם האלמות המתפשט אל התחתונים הנה הוא
כותב במידות כי האבנות הם עצם אלמות ובריון עם
דבריו אלה פה יבנו לך היטב בשער נפש רוח

כשתקע לעם אך נבקש מאת פני מעינין שיעין בזה
הספר על פירוש שערסן ומרקוס כי כל שער וכל פרק
ופרק הוא מפתח ללבנו ובעמוד לשער ולפרק הוא
אחריו על כן לא יהיה במה שכתב לקצת ולעין בטחילה
באמצע הספר כי לא יהיה לו תועלת אבל כשיעין

על הפרד ששפדנו יא יבגלו ל שערזי אזהו בלי יעזת
השכל יך אמנסי בכחילת המהשכבה ומעשכל ראמן
דשכיל ויבין עב הנהה

ועתה שמע בני פלאות חכמה מתורת אלטינו כי שכנתך
בימי למען תלך לבטח דרכך במורח החיים ולהראותך
הדרך אשר בו ישכנן אר ה ושכנת עוזו והוא זה :

דיוע לירעי חן הקבלה שהצילות בדרך הוא שהוא
שמך של הקצה מלך מלכו המלכים כאשר נבאר סוד
עטנו באריכות בשערים הבאים בסף הוא כלל מורה
מצות ששה ושם מצות לת והרמז לזה זה שמי לעלם
שה זכרי לזר דר תצדק מספר שכני למספר דעי הסז
ידע שהוא ה תמצא מספר ששה שהוא חלק אחד ^{מאת}
ששה ששה מצות לת תצדק מספר זכרי למצי העס
הנמאר מן ידע שהוא זה ותעלה מספר לפה שהוא
חלק שני ממצות ששה למח מצות עשה עכן סלס
תלך " הנה הנאמרך לדעת שהאצילות הקדוש "

הטוהר שהיא שמו של הקבה הנק' ידע' פאמא-בא
בשערים הכאים כפי הוא פלול מרמז נשמה במז
זה שמי לעולם וזה זכריאומפני כן זה שמי לעלם

חסד ו' כפי שחא לשען בעלם שוהיתעלת הכלול
מתריג חס דריג מצות מחזית תריג אודות מחזות
שהן אודות נעלמות מהשנת השכל למשכל ולרעת
בהם מה מהותם טאין להם מהות גופני ולא איבת
קשמי כי נתעלו מחסרון הגשמיים וטמחיתות ש
הלפני עליו רב ועצום אשר לא יספור ולא ישעו

בה שערות והשקת השכל הגשמי הקופע באשר
נבאר כל זה באיכות בשעקם הבאים בסדר

ועתה כע ידירצטי אמרו שהודעך הקדמה זת
שהקדמות קדמות מקובלים לו נוסף ע
לוקח חכמה על הקדמות

והוא זה הנה ספר הודעך כי העמלה היא סלק
אלוה ממעל כאשר בקדמותו לן באב

דברינו

ובדבריו ופבר ידעת גם כן שהחלק הנחלק מאיזה
דבר הוא שזה ודומה בעל לאותו דבר שנחלק ממנו
אין הסל והפניש ביהם בענין עצמותם כדפיישנו
הנה משעה זה לקדל ועצם דמאנס ודמה הנשמה
לו ית' ויתפך שמו כשגם היא ככלה מתפנה כמו
הכלל שמחלקה ממנו כי הדבר הנחלק והנחצב
מאיזה דבר ראוי שימצא בחלק הנחלק והנחצב כזה
שימצא בכלל המחצב אחרי שהם חצים וליוס ~
בכל צד והא סגד קח ראשי תיבות וסופי תיבות של
נפש רוח נשמה ותצרף במספר יחד ותמצא
תוצ' הרי לך שהדמה לו ית' וית' בשיגם הוא עו

כלולה מתרע כמו שהאצילות ברוך הוא כלול
מתרע וכדא לא לחנם אגזל הני חמה בוכי
נפשי כנגד מיאגון דוד לא אמרן אלא
כנגד הנשמה והקסה שהוא מתדמית לו
בחמשה עשרה כמבואר במסכת בזכות ולאהבת
הקיצור לא נאריך בזה ענין משע "

ועתה בני אחרי שהורענוך סודיזה הנני ^{תדע}
 כי א אל תרמק שהנשמך כלולה מהם
 הם תרמק אמריה וקדיה הרומנים כי איברי
 הנשמך הם רמח איברי לבנים שנחלקו ונחצבו
 כרמח מצות עשה שבאצילות שהם אורח
 רומנים לבני בסוד מדת הרומנים מטג כלט חסר
 בסוד רמח שהם אורח רחם רחם ולכלבין
 שונותיהם אל ישראל בסוד אד יהיו חסמיכם
 כשםך ולכינו וקדיה אל שאמה הם אשה קדיים
 רומנים אדומים שנחלקו ונחצבו משעה
 מצות לא תעשה שבאצילות שהם ארזות רומנים

אדומים בסוד ארזות הדיון מטה כלמי חסד הדיון
 בסוד אשה הוא אמן קילי אלמון אשה אחר כל כל
 חסרה מטג שהם מלכים חסמים והעונות והממנים
 להלקות ולהכניע העתים הנושעים האלמנים בזמן
 במקד ובבעל על כתמי אודס טומאת נכתס עונם

עתה

וְעִזְתָּהּ בַּעַד אֲדָמָה שֶׁהוּדְעֵנֶךָ סֵד זֶה הִנֵּה תִדְעֵךָ כִּי הַנְּשִׂמָה

לְהוֹצִיָה כְּלוּלָה מִרְמָח אִיבֵרִים לְבַעַס וְשֵׁסֶה קִדְוִים

אֲדָמָה חֲזָאִים הִנֵּה הִיא מִתְלַכְטֵת בְּגוֹף הָאָדָם כְּעֵנִן שֶׁאֵמֵר

אִיב עוֹר עֵשֶׂךָ תִּלְבִּישִׁינִי וְבַעֲצָמוֹת וְגַדִּי פְּסוּכֹכֵי

בְּצִלְמָה וְרַצְוֹתָה בְּדָמוֹס הַעֲסִי לֵה בְּלִבוֹשׁ רַמָּה אִיבֵרִים

לְבַעַס קָטָנִים שֶׁהֵם הַעֲצָמוֹת שֶׁבְּגוֹף הָאָדָם שֶׁהֵם לְבַעַס

וְכִשְׁמָה קִדְוִים אֲדָמָה קָטָנִים שֶׁהֵם הַגִּידִים שֶׁבְּגוֹף

הָאָדָם שֶׁהֵם מִלֵּאֵם דָּם שֶׁהֵם אֲדָמָה טִי הַלְבוּשׁ צֶרֶךְ שִׁיעֵשָׁה

בְּדָמוֹס מִלֵּאֵם לֹן וְרַצְוֹת חֲלָקִין

וְאֵתָהּ בֵּן אָדָם אִם עֲבָעַל נִפְשׁ אֹתָהּ בֵּן גִּבִּין אֲתָאֵשֶׁר

לִפְנֵיךָ אִם הַעוֹר וְהַבְּשָׂר הֵם הַלְבוּשׁ

וְהַעֲצָמוֹת וְהַגִּידִים הֵם הַגִּידִים זֶה וְרֵאָה בְּעֵינֶיךָ שֶׁכֻּלָּם לְבָבִין

וְלִבְשָׁמִל מִי הָאָדָם וְכֹדָא הַמַּטְאִי שֶׁהוּא הַגִּבְמָה הִיא

הַתְּקָאוֹת אֲדָם בְּאֵמוֹס וְהֵם שֶׁעִיקַר הַתְּקָאוֹת אֲדָם כְּרַמָּה

אֲבִיחָה וְשֵׁסֶה קִדְוִים הַרְחִיבֵם אֶל הַתְּעַלְמִים וְהַעוֹר

וְהַבְּשָׂר הַתְּגָלוֹת הֵם הַלְבוּשׁ שֶׁמִּלְבִּישִׁין אֶת הָאָדָם

הנעלה והעמית והגידים הנכלות הם הם הסכך
שכסככין על האדס הנעלס ואס כן הגוף הוא הלבוש
חחופף על האדס הנעלס שהיא הנשמה הנעלמת
הנקראת אדס כאמת ככלל למח איברה
ועסה ג'דיה הרוחניים

ועתה כע אחרי שהודיענוך שהנשמה הנקראת
אדס באמת ולא הגוף והפסל והקדים
ועצמות מחויבים אמת צרכים להודיעך טעם
דע למה שיהי טעם טעם נשמה נשמה אדס שהיא לשון
אדס נקרא בשם אדס ועם אמר חמור וקופני
והנשמה היא כלה או ורוח כפידענו ולמה

וכה טעם באמת נקראת אדס הנב נודיעך טעם
סוד טעם העיין
והוא זה הנה ככר ידעת שהנשמה היא חלק לא
ממעל לחלקת ונחצבת ממחצבת
העליון מלך מלכי מלכים הקשה הנה טעמה זה

מִתְּדַמֵּית לּוֹ יִתְבַּרְךָ הִיתְּ עֵשֶׂה נֶכֶד בְּעֵינֵי זֶה כְּמִנְיָ
עֵשֶׂה שְׁהֵקֵם נִקְרָא אֲדָם שְׁמֵאֵיךְ וְעַל דְּמִסְתָּ
שְׁמֵאֵי יִצְחָק שְׁמֵאֵי כְּמִרְמָה אֲדָם בְּסוּד יְדוּד
שְׁעֵלָה בְּמִלְמָה כֹּחַ יוֹד דָּא (וְאִוְדָא כְּמֵן) אֲדָם
שְׁהוּם הַאֲדָם הַעֲלִיּוֹן הַחוּנֵי בְרוּךְ הוּא הַמְּכֹל
מְרַמֵּחַ אֲבָרִים וְעֵסָה גִידִים רוּחַנִים עֵלְמִים
כְּמִדְּמָה וְזֶהוּ סוּד דְּמִסּוּק עֵשָׂה אֲדָם בְּצִמְטָה כְּדִמְיוֹתֵינוּ
שְׁמֵאֵי אִפְשֵׁר לְפָרֵשׁ עַל עַר וְבִשְׁרֵי וְגִידִים וְעֵצְמוֹת שְׁבִינִים
הַאֲדָם שְׁהִיּוּ בְּצֵלֵי אֲקִידָה כִּי הֵקֵבָה אִינוּ לֹא לְבָרָךְ
זֹבְעֵר וְגִידִים וְעֵצְמוֹת חוּ אִבְל הַפִּדְוֵעַ הַאֲמֵתֵי עַל
זֶדֶךְ הַאֲמֵת הוּא עַל הַנְּשִׂמָה שְׁנִקְרָאת אֲדָם וְלֵל

כְּמֵן שְׁצִלְמֵינוּ הַנִּקְרָאת אֲדָם הוּא כְּלוֹל מְרַמֵּחַ
אֲבָרִים וְעֵסָה גִידִים רוּחַנִים עֵלְמִים בְּאִתְּוֹ צֵלֵם
וְרַמְזֵנוּ עֵשָׂה אֲדָם לְמִטָּה שְׁהִיּוּ כְּלוֹל מְרַמֵּחַ אֲבָרִים
וְעֵסָה גִידִים רוּחַנִים עֵלְמִים הַטַּעַם שְׁנֵת לְבָנָה
הַנְּשִׂמָה בְּרָךְ וְבִשְׁרֵר וְעוֹר וְגִידִים וְעֵצְמוֹת וְהוּא

כדו שתתפשט ותגלה בכח כמח איבריה ושסה קדיה
הדוחשים קנעלמים כרפירשנו בתוך רמח איברים
ושסה קדיים קנענים הנקלס כדילכלות כוחסיה העלמם
בעולם חקשמי בעולם הזה ולהראות כחה וכעמך מעולתה
בכל תרג איבריה וקדיה בתורה ובמצות שהם ככ תרג
איברים וקדיים שהם תרג מצות נחצבים מתרג
איברים וקדיים האורות העליונים מהאדם העליון בה
כדו להתקשר ולהתדבן תרג איבריה וקדיה על ידי
תרג שהם איבריה וקדיה של תורה בפריג איברים וקדיים
הדוחשים האורות העליונים על האדם העליון בה באמצעות

במקום שדעה ומחשבה כרפירשנו כי על קעולה ודימן
תרג איבריה וקדיה בתרג מצות של תורה הנחשבה
מתרג אורות העליונים תאכה להקביר האור בגדיה
איברי וקדי הדוחשים האורות העליונים על האדם העליון
בה להשיפע על ידה שפע שבוע רצון מלא ברכת יי אל
לכל העלמות התחונשים כי כל המצה שהצריך עושה

הוא

הוא מאיר הנקבד אך בשירוש במקום הציבת נשכחתו
באותה הנקבה בעצמה מאור הרוחני שלמעלה שהוא
כנגדה ויעורר אך המצוה העליונה לזמן מאורה לכל
שכללות התחתונים כמבואר באור באספחוהא דלפני
אזע עברא דלעילא ר"ל כי האדם יתחזק ^{שעליו} כנגד
הוא חזק זה ששאל בדקוהו וצלט בצלם אקים
בסוד עשה האדם בצלמינו ת"כ של אדם התחזק
כנגד ^{עליו} של אדם העליון זה מדפדפנו תב סגד
זה ולשם זה כשהוא מבערך למבוא בשעשין
למנוח מעלה צדיקים ישרים ותמימים הנכללם
בפרק מצות התעורר לעלה בנקדו בשירוש
במקום מחצבו להאיר בשירוש של מצופי
האורות העלמים ולהעפע מפארות העליונים
אך שפע שפע רצף לכל העולמות התחתונים בסוד
שכר מצוה מצוה ר"ל המצוה בעצמה שהיא
כנגד איתה סמחה שעושה הצדיק למנוח אמה

מצוה בעצמה שהיא בקוד האורות העליונים

היא נותנת לצדיק שכרו ומשפעת מאורה

לעולמות של מטה בזכות הצדיק שהאור ^{הקביל}

אורה לטעלה ממקורה הנעלם מקום שאין ^{מחשבה}

ורעיון תופסת כאשר יתבאר סוד זה הענין בסיפור

הבאים בסדר ועל שא"ל בשמיאל עשין רצונא של

מקום מוסיפין קבורה לטעלה לל מוסיפין כח

וקבורה באורות המצות העליונים ומתקבצות

אורן הן משיפעס מאורן בזכות הצדיק שהאור

בהן לעולמות התחתונים בסוד כל העולם נזון

בעצם צכות חנינא צפ וחנינא בעדי לו בקב

חידובין מעש לעש הדיחה

ולביתן שיהי סוד עשין חנינא בעדי לו בקב חובין מעש

לעש שהרי הוא באמת דבר תמה ורחוק מן שכל מ

שאין יתכן שעל ידי צדיק יזון ויתפרט שכל העולם

ונתבו צדיק בעצמו לא יזון נגדו מעללן ומעשדדין

כמו צדקותיו וגמליהן אשר עשה באסדרו חטט
 בנ ד' לן בקב וק' שהוא דבר פתה וקדוע אפרי
 מאדו היה שהתקן שול לחלקן כראוי אנוכב שפבו
 ונחשב סמון כי לן סטטט הבכורה טיטטט בדוטה

ונהלך חלק מצותיו וצדקותיו אשר עשה ומכיון יאכל
 הצדק ולא שיוון מ' צדקות אמדבר קדוע וטלל שהוא
 דב ידובין לזר וכן ראוי לזר שיהו תועלת הגעה

לשמה

שהרי הוא קדושה
 לבסוד ורחוק לזר
 ומאמר טיטטט
 חלק אלה לזרעל

בדרכו בעלה הוא בגוף התקוף שהוא בן הלא טוב היה
 לה לשבת בזה אביה בבוטה פלו אך טסון ונמנה

במעט הנוד והדר וחדוה במקומנו ולא שיהיה לה לדת
 באילם הזה בגוף חלולך הנלוכלך הכלה הנכסד

אשר חזקוהי זער זרה על אלה זרם קוזה על צוה סוד
 לימה וחולטה ומה להאיר עינו שכלך ס בסודות לן
 וזרע ס הצדקן חטאיל והמקבל באודוה המצות על
 ס מעלה ספ שמעקבוצת אורן חן טעמטן בראש הצדק
 בעלמות התקטטטט חנה וזרע כי מואוזה הפקבולות

חזון יסודי המעשה בעצמו מתפעלים האורות של מעלה
למעלה תפואר חלקן של הצדיק הקדום כל הטובה תואר
למעלה לו לצדק למעלה ולהנאנו כגוף וצמון כגון ש

וערכו בסוד מה לנ טובך אמר צבט ליראך ואם
נפטיך לומר ופי סגור הצדיק לאותה אור למעלה
כגון ערכו מלו אור זכ לאורו הוא צריך ולמה לא
יגביעו חלקן למטה חנה וצדיקם ודי צורך קול הוא
לו למטה אור והצורך הוא פדי לעשות
לו בפועל יוצא מה אור של מעלה מקביל והוא
באר פדי להתלבט בהן נשמתי אחר פעולתך עבודה
כלי לבוש מהקוף מהעולם הזה לעלות למעלה לרום
מעלתו ומדוע עשה להתלבט שם ענין בבנין

כמה נפואת לבוש אור בסוד כי נר מצוה ונורה
אור שכל מצוה שהצדיק עושה הוא מאור ומעביר
באופה מצוה של מעלה כשנקדה לעשות לו נר
ואור לצורך לבוש במנואר באהרן נה לעמו
נאמנתא חולקיה לההוא ברגל ומעטוד מכה נא

למטה

לבושין דחזיה לאתלבעטן ביהן נשמתה לפלקא
לעילא נפוצה גאמג חיה חיה ידע למעלה מזה
המאמר בפש בזה שיהיה ביהן בתורתו ונתפולט
ובמעטן הטובים ביהן ומעשיבתו הטובה ודלוציה
מאד ומעבד אור מאורות תלך מצות על מעלה
כעצמך וקום לעמיע ביהן לאפנה בכל תלמות
נבלי שיהיה חיה חיה מאמר בארובה בספר
לבושין אדם תלמוד שיהיה יען שיש וברי
שלם למאריך טמאמר ארך הוא לא כתבתי
דין הדרך לדיוע שלם ועל זה אמר הזוהר
ואם תאד חלקה חיה חיה רוצה לומר חלקן
של צדיק שהזכיר והעביר בארחה של מעלה
לעמיע ממון לעמה עמך לו לעמיק למעלה
לשנתו ולקומה לעמיה ולעמיה על אור מאד
חזרות הדורות מעליותם למעלה חיה חיה
וזו שיהיה מאמר ומעבד מניה לבושין דחזיה ^{דמילפוט}

בחו נשמרתו והטעם שצריכה הנשמה ללבושין חפצי
כי על ידי אונן לבושין תוכל לעלות למעלה למעלה
למעלה בטעם ה' נעילות נחם לאחד באור החיים
זהו שהאריך הוזהר בלשוננו לומר לסלק להודות
לנו כי פנה לבושין של אור לא תוכל לעלות למעלה
וכן כתב הזהיר במשגרת אחר במידות השמיניות
בעצמות נשמרתו לא סלקתו ליתחזקה קמה
מלכה קומתו ער דמאה למקבלתו למקבלתו
ליתחזקה קמה מלכ דלבושין דבגד עכסו הוא
בצדו כי העצמה לא תוכל להתחזקת לפי סגן

מלכי המלכס הקצה לא אב וצחה לית לפי
בלבוש העשוי סתמים גדולת שיחזק לפי חפצי על
דלית סתות נרות העלמות הרוחנים אשר סתות
דדק לזר פהוי עלמות סתות פנה לומר פשו
שחפצו אלגישנה בעולם הוד הוא עשוי סתות
אליכריד וקדים וקופעים כמטבן לפי חפצי של
שכלה

נשמה בעולם הזה ענין מיתות אפרים ועוד רוחים
שחם נהגו עליונים שמרענו והוא סוד חלוקתו
דברן שזכרו ח"ל שהצדיקים אכן לו וכדי להבין
טעם סוד הענין למה באמת לא תוכל לעלות
למעלה בלא לבוש אדר וא לבשות בגד עיוותה
היא ~~לפיכך~~ ולפי זה הלבונט שהרי טעמה
היא כלה אדר כגון פירוש וז' על פסוק בחזק נח
על נאמנו דחזק הסגור נשמה ע"כ למה לה
לבוש אדר וזה שהרי הוא חלק אלה ממשל שכלו
אז בדרך הוא חלק משללנו זה סוד ענין ולמה לא
פ תוכל לראות לבנות שבשמים בלא לבושין וכ
קול שחם יש בן סך ער שרבו לבנות לוחמה
או לקרא אבל סוד הענין מה הנה הדע כושבים
אור הנשמה גדולה והקם שהוא חלק איה מוחל
ער שקם היא כולה מסוין ע"כ לעיל אדר זה
לפי דברן דער כוללים וזה נשמה שחן למה ק

וסוף הכללות עד שתרדפיה של ששמה נחשבים
בערך אור הכלול בציפון אנדרסן נמצאת אור
הנה סופו כן תבסס ותבסס אורה ממע אור סגול
בב שלא תוכל לעלות באור הגדול ההוא ^{לפחות}
בנועם ולפני שביטלו בין שני והגו סגול
חלק מהתנאים כנמצאנו ופי' שגם שגול אל
השכל הערוך לפניך דבר קשה וגם שגול שיש
ותעלה שתי שדות המול בזו אבן קולה
שעיה שגולות חכה הדי שגולות ונבדוקים
למורן אור סגול אור סגול שגול לו סוף
ותכלות הנה הנג שגולות שגולות סוף
קום שגולות אב לגולות עצבות אור אור להגול
באדם אור גדול ממור עץ בלתי סוף ובלתי ^{תכלית}
עם כל זה שגולות נר אחד מהאבוקה נחלה לא
תאיר תנר ההוא שהוא חלק מאר האבוקה כנס
שחיה מאיר בהיותו כלול באור האבוקה להאיר כנס
האור הכלל הנרות אך אטום מתנענע אור הנר

הקווא

תקום עד שנתעטש ואין לו חם עורף לכבד קטנ
ונחשו אובו לעק יתום אור האבוקה אור התול
מקח הכלל אור הקאר עד פלט סוף תכלית וכי י
הנחשו חלק אור נגד אור פ' קול עד שאלה תסב
לכנס בעל שללא בטורח מאויסע וכן אור
קטן שלק סוף העניש אנה שוכת לכלוד ומה
גבסת פארום נגד אור קטנים שיש עובדי פארוע
הקיע ביד וכן אם סוף נתקן אנה חג שהוא חלק
אור פארום העולם פארום אנה פארום חנה
בהקפנתה לאור אור פ' אבוקי קודם עוקיע
אור פארום פ' פארום פ' פארום (תבנה אור עה
הדבר נראה פארום פארום כד לאור אבוקה
אנה חג חנה חלק שיה ודומה בעצמותו לפארום
מות שפארום ופארום כחם וחלק פארום
ומגיל כזה פארום פארום אור הנשנה חקם שמה
כזה ומה של חקם חלק פארום ומעצמותו כפארום
שמה נ' חקם נשמה חקם כד פארום ע' חקם
פארום חקם אור פארום פארום חקם פארום

ה שוכן שכונת עזרא לחוזק עצמו אור וסודותו נבדלות
כע"ל אש אוכלה אש וקדושתו שדוהטתה פאדלית
קודם דדחה בעולם הזה מן העולם להיות נבדלה תחב בסא
כבוד כאדם חלוש דאות עיניו שמסתיר ומכסה את
עצמו ובורח מפני אור שמגלה שלמי יכסה עין לאורו
מפני עין זהירות בהירות דעצמו העל מוסתרא וסתם

כסא כבוד וקרי לקרב הדבר א טעם עוד חזר
נבדל לך כע"ל הילד הגשמי הנולד שהוא
חלק ועצם מאביו ואמו וחסד ועצמו בעולם הוא
ע"כ בעת חלדו בחלשתו כח לאורו מן פניו נולד יחס
ויחלש עיניו לראות באור העולם לראות פני אביו

ואמו ששוכנים באויר השמים ודרך לסיק קבל
ומסתה במטה שלמי יתקוהו בחירות אור האויר
כמו כן תשמה כעצמו נאלצת מאסה שבטמים
ל"ל מעולם אצילות לא תוכל לשער ביחד והוא
הקדול שבן ה שוכן שכונת עזרא ותמארתו וסודו

לראות

לראות בטועם האבילות בה ואריכה להסתתר^{הת}
כסא הכבוד שאינו מאיר כל כך כמון אור עולם
אצילות שבוה כאשר נבאר סוד ענינם כשערים
הבאים בסוד ולחיות שמונת של הנה

לאחיה באצילות ובכרמותה שתשש שיש עולמות
נעשה תחת שם האצילות אבל כונתו יתברך
ויתעלה להטת עיניו שיהיה ציבור היא בנת שעשועים
היא לו בחנעלם עמה בחיים סבלו כלה אומר
כבוד ולתעלם לעולם האצילות לחזק בטועם
ה' שנקות נצח ולבקר ולבדלו קדש פנימה
לפע לפנים למר באר החיים אור גדול אור ה'

בלתי קבול וסוף וסבלות מפנין ובעברין
כרוב רחמן וקדל חסדיו הלבישה והכניסה בגוף
החומר שיהיה ושלם חיים וקדש קופעים כד
שעל ידי כעשיה בסובים וכשרון פעולתה האר
זתקבי אור אף באור ושלם מעלה להשפיע מ

מהקצרות אורן למקוה ומאותה תקבורת אורן
ושפע דשאר חלקה לה למעלה זפון וקו להסת
לעשות לה מטט לבושי אור בסוד ט"ו מצד

ותרה אור שפדעטו לזעלה למלכט בהם אחר
פטרחה עטמה להקוף בולס הוא לעלת למעלה
באופן שעל ידי לבושי אור איה לה כח לעלות

למעלה תוקף כח אורה לבויט פני אביה ג
שבשמים לוחות בעולם ה' תבאק בחיסלו ולמטע
טמו ולהעלות בלוחים בסמחה ושמן בסגרי יעודה

ובקעלן בדרחטן שחלבימות הקנה כי תחמה וסמך כח
אורם יא פיתר שאת ויגר ע טמל קרם קדושה

רדמה בעולם הזה הטפט אשטעל אוד לבושים אלו טמו
חיי ישעיהו הנביא טב שיש אשית בה תגל טפני
באלוהי כי חלבישני בגרמטע ויגל דמקה יעט
כי בודא בגדי ששון ושמחה וקלה ורעם הכלה טו
לשפן ולבושי אור וזעו ועזי חמה לנשמותו ט

למעלה

למעלותה לכל שבו יאמן ט אז סו לבסת לבושי
אור זיגדל וזוסיף אונקס כה אדה עד שתובל
לדמות מלוא אד שפיה שא וחזיקוהו תפלו סוף
חובלית והמעל בזה פאונקוהו ער א לזרות
אחת לזאת כפרוטרוש עד שגם הם יהיו ^{אבוקה}
אן יתקרב אבוקה לאבוקה ויאירו שניהם יחד
באור בחד ונזהיר למן יבנה שום אדר מהם
אדמה יקרב אדם יתקרב לו לאלו והז לאחזים
ויסגל ויפסק אדם פיה שום וברעז מנה סחיה
קדם וכן הוא פנדון שלמה כ תגמיה על ידי העצות
תנעה לה ברית אחת לזאת כמר טגר מנודיותורה
אור ט מל מצוה שהיא עשה וטסין לה נר אור
לצורך לבושה עד שגם מרובה יעשו אבוקה ^{קחלה}
להתקרב על ידה לאבוקה שפיהם להתייחד עם
ולחבועם ^{למטה} לאחזיה באור יזכר בהיליגר שיה
וזכר על קטנתה קדם רוחה למק בעולם הזה ועל

אלו פרות שנעשים מהמטות לצורך לבוש
ומז נכ ישעיהו ע"ה באמרו מעיל צדקה יעשה
ל' המעיל שהוא הלבוש של אור שאמ

מעוטן בלישואת בנות ה' עשה לי

זה המעיל צדקה ולצדקה שהם חסמות
עשיתם בזה עשיתם ~~למען~~ המעיל במקד^{ה' רח}

שפירשנו וכן יובן מה שפירשנו כעס שהקב"ה

~~למען~~ עשיתם כח לקבל סדענות כח^{ואתם}

שפיר שהיו ודקטולא לזקטולא סוף שפיר

פעם אחד שוב אין בעל גת מרעש אשר

על יבן צדיק ליתן כח להבטיח ולחזק את

הרשע ב'ד שרש ליחות חיותו באחן שיהיה

חיי צער לחרפה ולדראן לכל בשר עד שיהיה

עבשיו אבל בשם אסור שצדיק לית כח

לצדיק כדי שיקבל שכרו וכי חסדי צדיק

כח שיקבל שכרו אדרבה יותר שיקבל שכר

יקבל

אתא
יעל (ותוסף פוח) אבל עם מה שפרשנו
שפר פי בראי צריכה הנשמה סח להעלותה
לקן עדנה לראות פט אבה שבשמים באור

הקדול אור בהאך באורית האוד שבו ה שוכן
סכנות עונו והכח שנותנס לה היא סוד לבושו

אור אן לה כח לעלות ולקטב ולהתקרב לאור ^{כיבולת} _{לבושיו}

אנך פט עולם האצילות שבו ה שוכן שכונת
עונו ותמצומות ארו כב ועתה עם מה שפרשנו
לשקטת עליל האססת כל העלם טאן בשביל
חניא פט חניא בג די לו בןב חידובן מעש לטע
לפה לא יתה קס מר'בוי טוסה שגרס להפשיע

למטה כי הטעם מפני שהשפעת האד מלמעלה הוא
כל אור רוחני אור פשוט וך וצח אור בהד כדי
ליד בעולם הזה צרך לחזקתה ולחושך אור
הצח כרי לחזקתם כמו שהעולם הזה הוא
כבול קשני כיואן בעולם הקשני יכול לקבל

האר הדוחק לחטות ורציון כח הנשיא סגור יתבאר בסוף
דברינו ואין זה ^{למטה} לצורך שיתקשר ויתעברו ניושיר
שברו הדוחק לי בעולם הזה כי העולם הזה הקשמי וגם ^{השמי}

שיורד בו הוא כלה וכלה ונפסד הכל תהיה וכוונתו אין כן
קיום כמש"ק חכמן ושומרה והפסד מנה כן נשאר חלקן

של צדיק למעלה בארץ וזיוו והדרו לפנות לו לפתח אור
הצדיקם לו כדפ"שנו בפאמר הזוכר ^{לגבול} משתאר חולקים

בר נש ויתעבר מנה לפושין דההוא וכו' שהם ^{הכרח} צדק
לו לעלות שמינו כן עדין לאר באר חיים ^{היה} מנצח

קיימים חיים אמדיים שיהן להם קץ וסוף ובכלית לעד ולעולם
עולמים ומה נמתיק מדק טוף ש דבש אמרי טעם מליצתם

וחידתם שאמרו והנה בני די לו בקב חובין מעש לעש עש
דייקא ולא אבות בעצמיו כי בודאי הענו הוא שנמשל ^{לעבד}
וחשך ואכל שחמא כלה ונפסד חורבן ושמאם אשר לזה

המשילהו באמצעם וחירותם לקב חובין שחמא לשון
חכמן ושמיה ובודאי די לו לצדיק בעלמ יהי שכוא חרב

ושמך ונפסד בקרב רל בדבר מועט שהוא מדה קטנה שהוא
לצורך המה גולם כדי חיותו כי אין הצדקים מבקשים ליטול
שכרם אם הרוחני אור הצורך ללבושם שיתקיים בעוה

המלב ונפסד ונשחת שכלו הכל הפלי אין בו קיום וממש
אבל מבקשים שתשאר חלקם למעלה לשבת שהוא
לחיי עולמות חיים כנחיים לעשות להם לבושי אור
להגלבש בג נשחתו לחעלנתו לכן עדנה כי אין הלבושים
הם כחה וארת ותוחלתה ותקוסה ומפה ואחריתה לחיות
בנוע ה ופסק נעיסותו ונשחיתו שהוא לן עדנה
ונשחיתה

שפרטנו
ותה בע אשר סלבו וכפשי אחר שמין כיה
עד כה בא במך יין ופקח עיך ודאה כי לאמך
עוד על מדריגה יותר עלינה בעבור שגדע מעלתך
ומעלת השמה הנתונה לך לעטרה בראשך וידעתי
בך נאמנה אחרי ראותך מעלת השמה היקרה מכל
פז ופניש כי תשמרנה ותגדנה בקדושה ובטהרה

יותר מאישן בת עיך "

והוא זה קח אמצעי אותות של נפש רוח
כשמה יעלה בדרך אותות פ"ה

בגמ' אקיס ואותיות ש"ס שהם בגמ' ידוך שדי
הכי לך נ' שמות קדושים שהם אלקים ידוך שדי
שהם נ' מדריגות קדושים שהם באצילות כאשר

נכאר בשערים הנאים בסדר הנה מבואר לך מה
כי הנשמה בפנימית ונכונות אמתיה ב' מדריגותיה
שם נפש רוח נשמה מורה ומצאנו על ה' מדריגות
שבאצילות כמו שראשי וסופי אמתיותיה מדריגות על

תרי' אורח שבאצילות כשנאצלה מהם כדפדענו

וכל זה בחכמות בכל כללה ופכל חלקיה ומדטי פטיה
לאצילות להמות לנו כי היא חלק אלה מבעל חלק ממש
ממקור מחצבה העליון בה כדפדענו אשר ממש כן

מה שיוצא בכלל המצב יוצא ק"ה בחלק ה' ^{ה' ח' ה'}
למען שיהיה זה לכרון תמיד לפני כחותם על לב ^{למד}

פנו וכן עינו כדו שלא יקל בה ובקדושתה והטעם
שמדמות במדמרה שבה נ' שמות קדושים ^{המתבוננים}

לשמות האצילות בה ולא נקרת כב בשמות ההם

במדות ובמלוי אק"ס יד"ה שדי כמו שנקרא בקל"ו

נפ"ש רוח נשמה מדי להורדת לנו כו חקם שהיא

חלק אה ממלך ומעצמות בה עם כל זה לקדל

אורו בה אורה אנה נחשבת לכולם ממש זה ^{המלות}

במספר סהמספג הוא העולם בתעשה כמו כן

הנשקה מתעלמת ומסתמרת באורה נגד אור קב"ה

כי כבועתם הים מורה כמבואר בגמרא ספמוכה ^{כאשר}

בארתי כל זה באריכות במאור רחב בקפר למוש ^{אדם}

הראשון ועיין מלש חנה טקס אור הנשמה אורה

קדול סמדי היא חלק ממנה וכמו שדרשו ז"ל על

סמוק בה ל' נרו עם ראשי בלוק על מאטון שבו

לכט מסוקה עולם עד חוט שמונח דולק הוא ^{בדוא}

נד הנשמה סמדיה קמק עולם עד ספועים כל א

בכד אור הקדול ביה וברוך שמו יחשב אצרכ סקין
שאלך אער אין לבוא ערך עס סח אפון בוי כח האב
קדול ועצום מכח הקטן חקס סיעצמו וכוחו ובערן ^{הוא}

כמו כן כח הקבה רב ועצוד מכח חנש סקס חקס אפוא
חלק סמנו ^{החמיעצמותו ומפני זה} הוא מתעלמת
ומאוסמת ומתבייש למנו להקרא בעמו ולהשפוט
בערמטא על מלך מלכ מלכים הקבה כן שיש לו

בושע מאבז ועד כל זה הוא מרמזע בסנה החזקות
בקספדה שהיא צדו ובנו וחלק במנו ועל זה רמז

תורותיה הקדושה בני אדם ל^א אמיכה ^{אפער}
לפרש שאנחנו בני לקבה מצד קדו כוונה ^{התיחסות}

ושיכו יש לקוף עק הקבה אמל מצד הנשמה עמא
חלק אזה מאנל כדפרשנו אכתו בני מלכות
ועתה בו אער כלבני זכנטי ראובלך לעצת ^{ראוב}

התודלת יחס גזולת תמאנות ^{אנשי}
יעראלות יעקרא ^{כדפרשנו} סמל לבקוה ^{אנשי}

מאין

מאין וממקום סתומים סתומים רשע ושושן מקור ^{התחלת}
היחוס החשוב הזה כמאמר הגדול כי לא זכינו ^{לחוס}
הקדושה הזו עד שבא ועקב אבינו יזה והעמיד והצדיק
נאני עשרה צבות קדושים טנים עטר שבטים שבטי
יה כולם ידויקים כלם קדושים כולם טמורים שהוא
ראש התחלת יחוס לשמותינו קדושתינו ונפלאותינו
להתפאר על כל האומות כי הדורות הראשונים ^{בארם}
ועד טמ רובן רשעים מנוח ועד אברהם רובן רשעים
גם אברהם יצא שהוא בעצמו היה צדק קדוש יי
לקראתם יי לבלות לחות ולגרם אחדותו ^{כמאמר}
הכתוב וקרא אברהם ביש יי א עולם שהוא קורא
ומכרין כלם עם דורו שהוא אזה על עולם ועכו
לא שהוא נשטט שלימה שהרי יצא סגנו ונשבע אל
גם יצחק שהיה אהל צדק והגים קדוש וטהור
בכל שט דוד ברין כל יפה וטוב אין בו עד שנתחבר
לקצתן עלה תחילה תמיד כולה קדוש ליי עם כל

לא היתה מנתנו שלימה שיצא ממנו עשין אצל
יעקב וזאת הנגאלש באבות מנאלש בקדושת
האבות היתה מעט שלימה כשהול שיטע ישפול

להיה זין אחד מעט שאין בלב לא אחד כך אין
בלבט לא אחד כי כולו יתן נשמות קדושות

האצילות חלק יי' חלק ממש ברוך הוא וברוך שמו
כלם שבטי יי' אשר בעבור זה חתם הכתוב שמו יי'

ובמשפחותיהם שיצאו מהם מעטין שנאמר גם
הראובני משפחות החלומי סלואי וספאית ספסל גם

משפחות ששבע משפחות הנגאלו משפחות
משפחות היכית משפחות וכן בכל השבטים

ה בראש יתבה בסוף גיכה והיינו שם יי' וצאו

אורגו שם יי' בעלותהן מהפוך טיכן דרך החופס

מתהפכים אצותהן בנותם הנקבל החתמה כי

האנתות הכתובות בחותם בראש אנת בנת

באחורו ועל החתמה נכס דוד הנלקח עג באמרו

שבטי

שאלו הם שבועים כמותן ש"ך כל נפש חבאים לבית
עין סבירנה שבפני קולו שומר עשן נאם ^{המסובה}
סעדיים נסעו עמו בסעף סעדי זקבל אונה
מחמת לנה סעעלה שלה ס"ל נגד שבועים
נפישל ישראל שבועים אחטת ושבועים אונות
הנהים וחלקם לשבועים שדים ולמה ומה ^{ש"ם}
בזה שחלקם דווקא בסמך זכרון למספר ^{ב"י}
טפל ולא מספר אחד ועוד יש לרשוק מה בא
הכונה ללמדנו בזה ומה נפקא מה ערשהתורה
הזכרה להודיע זה אלא כדי להורות לנו ככל
נשמנה ונשמנה מישראל בפע עצמה ^{חשונה}

לפע הקבם ונתר סבל הנפשות של אונה אחת
בבל לשהיה העוין נפשו לנו חבורה במקום אחרת
באמנות של המעט הבאה לבית ענקי כרבינו ^{לש"ס}
שקדק לומר כל שבוע ולא אמרה כל השבועות
אלא שרצה להודיע לנו שרצה שיהיה כל שבוע

משלב החק זבא העגלים כוכביו עתה סמאמה
ולכן בזה שר של המלך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

בנה מורה במרוש שהחוקים הם כאלו וכו' וכו'
ועתה נסמך שרי מעלה ועתה אנה חקדים וכו'
המסוקים ויתקשרו על כן וכו' וכו' וכו' וכו'
בני אדם יצא נבלת עמים כל המסוק הוא כשואל
כל המסוק הוא כשואל וכו' וכו' וכו' וכו'
כעלם החזקים בעם עליון כמפיו בני אדם
וחק עם אדם הראשון ליוא כל אמה ואמה ככו

פצמה לכמה שרים העולים ולכמה גבולי ארצות
הגבולים הנשיב המסוק יצא גולה עמו לנשכ
בני ישרל כל המוש והדב נבאליה של אמה
ואמה בני עמיה כל אמה נשמה כשואל ככו
עוף מסוק של בני אמה לל אמהם שלמי

יעוצ

מן ישראל חביבא וחטיבא בעינו עמי. מכל הנפשות
 של אמת מהאמת של כלל ואומה ישראלית
 בכללה שבא חסדיה בעינו יחד עם אמונת
 וטעין של קבוצותך חלקי לאחברות
 אחריהם בעולם המושג ולפי באחד הבטח כל
 כך ומלכיהם סמך בעצמם המעט של ענין
 של האומות הנה קבוצות ^{החטיב}

כוחות קלפות כאשר נבאר עוד עינים בעינים
 הבאים ^{מעלה} מטע כן חלקם והנחילים לטוב
 אבל הנשגות של אומה הישראלית מצולות
 בקרבת האצילות בה חלקה ענין ^{ענין} מעשה
 ממש כדבריהם ^{האצילות} מטע כן חביבא ויתג סבל

וכפי לפורום המשלשלת היסוד שטור שחיל כן
 יעקב אומר חלקו עמנו יעקב חבל של פסח היחוס
 וקולות חלפתו של קבוצת שם ישאל שנקראו כפי
 גתחיל כלן יעקב שחא מטע ^{החטיב} כאשר
החטיב

החלפתו
 57

בבאר עוד ספק וזה שאמר חלקי עמו יעקב חבל
החלום ויש לנו עוד סדיקול בענין חבל יעקב
הבאנו בספר פנה יצא לנו ממלכות שברעו שגם

שהו מערכת חלקות מערכה טול מענה הראשונה
הם שדדף מאדם הראשון עד יעקב ולא יעקב
בכלל

שמותן הזכות איך רובם רעם ולפי כן שמתן
אצולת מאעלות קרה בענין שאמרן סודש כל

אמן קל טרה היה אדם נזק היה מלפנימות
שדש נסדקן וכוחו המוכנה היה שדן מעורב

בהם טרדש נכחשדדשני נשכדן אצלנו
מאצולת הקרה בכח נשמה אדם הראשון שדש

נשמה אצולה בעצמות אעלות בה אשר עליו
נאמר ויזל יי אלקי אביהאדם זכ רמח באמן נשמה
חד ויזל הוא דת של רמח מעצמותו הוא סוף

מעצמותו הוא סוף פנה

ושאלת מחכש אחר מגדולי ישראל שפירשו לנו ונאמר

מעצמותו
כי יראה מהפסוק שאמר וימח כל הנופח

לפס'
הוא נפסוק למה לא יראה עיקרי ההפסוק שאמר
הוא וברוך שמו ואלהות ה' ויהי ביום ההוא

הנפס' איך שאמר על שפסוק יספוק ביום ההוא
לא כחומר אלא עצמות והפסוק בן הודות
בשם ופסוק אחר בלשון המושג ד יספוק

חי מדבר בודאי הנשואים על עצמטו שהוא נופח אבל חזק יספוק
הפסוק שנופח
כפיו הוא חזק
ומתקדש שבו
הוא
הוא עצמו בשמו בכלית השלימה איך ספוק
כעצמותו הוא נופח ומעצמותו בלתי ולא יצא פסוק

פשוט בלתי נופח בלתי חזק איך הוא ספוק
שהנשואים של אדם ספוק הוא עצמותו ופסוק
אם בלתי כפי כן הפסוק מעצמותו שאמר וימח
נשוא חיים ועדיין לא נזכר בריות השלימה
בשם שפסוק אחר הוא חזק וימח וימח וימח
דק הוא מעצמותו יתברך ויתעלה עכ ספוק

וכן

וּכְיָן שֶׁנֶּחֱזַק בְּעַמּוֹ וּבְכַסְדּוֹ נִסַּח בְּאִמּוֹ עַל אֲדָם
שֶׁלֹּא הָיָה אֵל אֶל הַיְיָה נִשְׁמָתוֹ מִנְּעֻמָּוּבוֹת כִּלְמוֹ
סִמְלֵי עַל כֵּן צִבְרוֹן בְּמֵלֶךְ (וְנִבְלָה לְקִי אֵת הָאֵד
בְּלִמְדַת בְּקִלָּה לְקִי בְרָא אֹתוֹ וּכְדִפְרִשְׁנוּ סוּד
עִנְיָן אֲלֵהּ לְמַעַלְהָ שֶׁנֶּשְׁלַח אֲדָם הַרְעִיפוֹ הָיָה
אֲלֵהּ לְקִי וְיִסְמְכוּ וְכֵן נִשְׁמָת שֶׁתִּשְׁלַח לְקִי
כְּמִנְחָת אֲשֶׁר עָלָיו הַעֵד הַפְּסוּק וְדַלְר בְּכִסְמוֹ
לֵב שֶׁלֹּא נִשְׁמַח בֶּן בְּעֵינָיו הַרְאָה אֵת וְעַל כֵּן
הִתְקַבַּל שֶׁמֶת שֶׁתִּשְׁמַח יִשְׁמַח מִלְּטָן הַלְּשׁוֹן
הַרְעִיפוֹ כִּי הָיָה צָדִיק יִסוּד עוֹלָם וְכֵן מִלְּשׁוֹן לְחַיִּים
שֶׁ עֵבֶר אֲבָרָהם יִחַק וְשֶׁתִּשְׁלַח צָדִיק יִחִידֵי דוֹר
שֶׁהָיָה לְעַם נִשְׁמָת קְדוּשָׁה אֲצוּלָה מִקְדוּשֵׁי צָדִיקִים
אֲצוּלָת נִדְחֵי מִדְּרָגוֹת שֶׁתִּשְׁמַח בְּעַם בְּנֵי עַם לֵוִי
הַיִּזְרֵל שֶׁלֹּא הָיָה מִטָּעוֹת עִלְמֵי מַגְבֵּי דְרָגָתוֹ הָיָה
קְדוּשָׁת חֲרוֹג כְּחֻמַּת הַתְּהוֹמָה בְּעֵינָיו בְּמִנְחָת כִּי רֹבֵן
סִין שֶׁעַיִן דוֹר אֲנֹשֵׁי דוֹר מִבּוֹל דוֹר כְּלִבָּה לֵא

הַרְעִיפוֹ

בְּלִמְדַת

רצם להתייחס בהם לקראם כעס זאת הוה הערכה
 הראשונה במערכת השנייה הוא יעקב ונתן בזה
 וזאת בלשונם עת סוף כל הדורות יקראו יעקב
 יעקב ^{בזה} כי כן כיעקב הוא ב' ו' ונתן יעקב
 לסטוסם על חלקו כי הם זרע בלבד ה' חלק חלק
 ונתן ^{החלק} ונתן יחס בעקב לקראו בן ובשרו
 המסוף במבואי יעקב כל המעט והכפוף ליתום
 לקראו בשם הוא יעקב שיש לו שני שמות יעקב
 וליתום המדרוש מעבדיו יעקב כמו שמעט
 בנזק שיש לו שם כי כעס שכל יתרון מורה על
 השמחה שהוא השעה מלפניו שדית עם לבם ועם
 של יעקב מורה על הקוף שהוא מחוב וסבל שיש לו
 עם אחיות העקב המורה על שמלות החובלד כמו יעקב
 שהוא מסוף קומו של אדם המסחות והסבל שיש לו
 ועל כן אשתו מרים קראה את יעקב וקראה מרים
 מורה הוא בן לקומו ולא כעס הקוף המעט

והפחות

ונחת כדמדינתו למעלה שהנשמה היא חלק אלה
מזוהל ששעשעוהו של אב ולא הקוף וסוף ביאור
ענינו של פתח סגל לפרו ישראל כל רשעים ^{בבבורה}
ונחשלת ה"ם לקרא נשמת על ישראל בעם הוא
מתחיל בהשמות יעקב שנקרא ישראל ועל כן
נקראת אוסיאזאלית בשנים המיוחדות לפי שם
ישראל ולפי שם יעקב כי שם הנשמה הוא ^{שנקרא}
בעם למקום הוא מצד הנשמה שנקראת ישראל
מלשון שורה כי שורה עם א"ס יעקב שנקרא
של יעקב ואברהם הנבואה צדוק הנוצח עד שנקרא
אלהם למקום כן ששין ששאר יעקב אברהם ^{אלהי}

של כל זה לא זכה להשיגה זו לקראו בן שבע
שלא היתה ששון של שנת צדוק יעקב יחא שר נבוא
עוף אפ"ל יעקב מיעקב וא"כ בנ"ו ובע"ו וזמ"א
לפניהם עד ש"ק כל סוף ור"ל קראו בע"ל ממש
קראו אתה לך אל קראו י"ג א"ה

ועתה שמע בני יציר נפש אחר שבדעתך כל א בנה

בדע כי בכללות דברינו ספירטנו יתנוסב

מריצה חמורה בתורה ובמריצה נשא מכלפול סגור

והשיב שכח עד כפול ומנון לזמן מתיבות ללל

ללל גוף מריצה ללל וסלל וסלל

זאת הטבת המזבח ביום המלח אהו למח נשוח

יעאל קערת כסף שחם עטרה מזרק

שתי עטרת כפול זהב שתי עטרה והג עטרה

בוח הפסוק קערת והמזרק והכפות כסדר אחד

וכל אחד ואחד נאמר המספר שתי עטרה

אם אחר כך אמר כסוף כסף שלטיו וכליה

הקערה האחד כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף

הכלים ושש אלפא וארבע מאות שיסל הקדוש זמן

לכר בהם תמספר נותים עטרה וז כסף עלמה

כסוף ראשון ואנגר בדרך כלל הקערה האחד כסף

וב מזרקים הנזכרים כסוף ראשון עלמה

ומאה שקל ססך וכן אמר בדרך כלל המאריך
היה ^{בא} ^{הוא} בַּמָּוֶל שֶׁ הַמְּאָרֵךְ הַזֶּה עָשָׂה לְבָנָיו עֹבְדֵי
שָׂקַל ^{הַזֶּה} לְפָנֵי הַזֶּבֶן ^{זוה} עֲשֵׂה לְבָלַל הַכֶּלֶס
שֶׁשׁ ^{עוֹשֶׂה} עֲדָתוֹ יֵד ^{הַזֶּה} הַמְּאָרֵךְ הַזֶּה מִכֹּל אֲלֵפִים

וארבע מאות שקלים בשקל הקדש וכן הכמות
הטברית בפיסקל ראשון לא זכר כלום ^{בא}

כך בפיסקל שלישי עשה לכמות סוד בפע ^{עשה} צבולו
כמות זה שנים עשרה מלחה קטורה עשרה ^{עשרה}

הכסף בשקל סקף כל זהב המצות עשרים מאה עיל
ולא סמך על מה שנזכר בפיסקל ראשון ומפורש ^{היא} וכן ^{היא}
קטן ^{והיא} גדולה אור שגכר הכללו ^{והיא} והמצות ^{היא} וכן ^{היא}
וקצוב בסוד אחד בפיסקל ראשון ^{היא} מלחמהו כמות שיצא

סדרן של קצרות ומאריים כרילא הוצרך לחזור ולתפוס
ולפול בקצבות ומאריים שהם שנים עשרה כי סמך על
מה שנזכר בפיסקל ראשון שהם שנים עשרה כמות לא
הוצרך לחזור ולתפוס כמות לעשר עשרה עשרה כי היה
לא לסמוך ^{היא} על ^{היא} מה שכתבו ראשון בכלל

קערות ומזקייים ולמה יצאו מכלל קערות ומזקייים
 ולמה יצאו מכלל סדר הקערות ומזקייים לעשות להם
 סדר קודם לזה כי לא נאסרו לעולם עוד שיהיה
 במצב אף באריות ק' גדול ויתב לטוב ויבטל
 והוא אמרו כסת והב שתיים עשרה מלמה קטרת
 עשרה קסם בשקל הקדש היה לו לקצר ולומר עשרה וכן
 האחד וזה כמו שקוצר בקערות ומזקייים קשה לכתב
 חזק ויבטל לומר בהם שהם גל אדם קערות מתלכדו
 נאכל לעולם בקרבן כל שאין נשוא שיה מלכה

קטרת ^{למה} שלא הוצרך לכבול בקערות ומזקייים
 שהם מלאים סלת בלולת בשמן כמו כן לא
 לכבול בקערות ומזקייים שהם מלאים קטרת והיה
 לא לשמן על מה שסבר נאסרו שהם מלאים
 קטרת וישר קשה שיהיו הסדר כי בכפות הקדש

קדש בכלל המספר והוא אמרו עשרה עשרה חבף
 בשקל הקדש כל זה הכפות עשרים ומאה ויבטל

ומזקייים

ומתקין הדד כלל הממש קודם המעש והוא
אמרו כל כסף תהיה אלפים וארבע מאות בשיקל
הקודם ועוד ששה עשר אצות וסוף כלל הממש
לי עשרה וצדקו ושל ים דמקום אחרים אמרו
לא יבאין בהם אבל עם סג שמירשנו יתישב
ההקדשים ומקלויות על הכונה וסדר המספרים על

תקנה

והוא זה כי קצרת בספר מוספי כסף סתומים
בסדר אחד מרמזים על חמשה עשר
שקל הדלות כי אדם עד פח ומנה עד עקב פח
רש"ל שם וול קצרת כסף סתומים בסדר מנין

אותות ותקול כנגד טעותיו של אדם הראשון שלשים
ומאה משקלה כל שם כשהגיע תולדות לקיום העולם
בן קל היה מאדן אחד כסף בני תקן על שם נס
תולדות בן ~~המורה~~ תקן ~~המורה~~ אחד כסף שלמה ועל שם
שארם שלמה שגזרה קצרת ממנו קודם תולדותיו

שבעים שקל כנגד ע אומות ע כאן פירש רש"י
הנה נורה בפירוש כי אלו הפסוקים מרמזים על

הדורות הראשונים שהם ממערכי הראשונים
על שצבנו ולהיות שלו הדורות רובן רשעים ואמה

להתייחס בקודש האצילות ברוך הוא וברוך שמו ממגן
בבל אחד בפע עצמו והוא אמרו שלפני ומזה הקדמה

האחת ושבעים המזרק אחד וגו' ולהיות חגם ברור

הקדש היה היו נצפות נשמות קדושים מובלעים בתוכם
במזרזים שנת מתושלח נח שם עכר אברהם יצחק

וכן שאר צדיקים מיוחדים יחדי סגולה יחדי החר אשד
נשמה אצולר למקום קדש ומחור כדי להורות ששנה

ברוב רשעים חו ואינם נאבדים בייבון חו רמז בקערות
ותרקי פסוק רל כמו הכסף טהור ומזוקק שבעים שלם
ימצא בו בעצם הכסף שם סע ופסולת כמו פן און
מובלעים בתוכם צדיקים נשמות קדושים וטהורים
מזוקקים שבעתיים שלם נמצא במשנתן שום חסין

ופסולת

ומצולות צולת הקודש לה אצולות מאצולות הקדוש
והמיוחד וכמו שצ"ל בסוף השו"ן הגם שיתכנס כמה
וכמו שפירשנו בבב"ב לא יחסר מאנו דבר ולא יבטל מאנו
לכל בלא כן על הצדדים הגם שיש בכלל הדורות
הגם לא יחסר מעל אונם דבר ולא בטלו מעל אונם
דבר אך ורק שאלו הצדדים שהיו מובלעים בטובם לא
הדמותו קיימים בדור ולזה קצת בסוף חסר וכתב
לפי יחיד לל קערה אחת צדק אחד בדור וכן דוק
למגד קערה האחת וכו' שאמרו שיש שנים ושנים
החמת שכל זה להורות כי עקר כסף המורה על
לא היו הדבר רק היחידים בדורות ההם ולא אמר

הקערה שהם מלאים סלת בלילה בשמן ככגו שאמר
ואצל סנות כל אחת קטרת לכת כי אפילו אותה
צדדים סתמים היו מלאים סלת בלילה בשמן כי
כמה אחד מהצדדים יצא קטנה עמה כהקם שמתוך
טובת שם שיהיה צדק סתמות נק' בלילה בשמן של

תורה ומצות כמו שדרשנו^ל בכל צות יהי כנגד^ל

לבנים ושמן על ראשך אל יחסך שהם תורה

ומצות וכן מגח נולד שם צדיק ^{מאברהם} ^{בשבת} ^{למאד} ^{למאד}

יחזק וכן מצחק יעקב עם כס זה לא היו גלגלים

הוא כי מצב אחד מהם יצא קליפה ויתר וסלולת

יצא קץ מתחום מאברהם ישמעאל מצחק עמו ^{הקד}

שחקדיקס בעצמן היו סלולת נקי ולא נמצא בעצמות

שום פסול וחטא ועם כל זה היו ממולאים בסלק נקי

פי החוקים היה סיני קליפה וסלולת מעורב במעטן שלא

היתה עלובה וטעם זה נאמר בהם מצאנו אצור

אצל כפות זהב נאמר מצאנו מפני שהם ^{למאד}

על מטות שרץ יעקב אבינו עה כיו היה סלק סלולת נקי

כלה זהב טהור כלה מצאנה קטרת להקביר קטרת

לפע ולפע לעשות רצון אביהם שבשמים ופול

שבטי יה עדות לישראל שעל כולם יעוד קדש

בעצמן פמה ירחותם שאלה יג חלק קטן ^{למצמות}

השם

ITSL
ENA
2449
25

הש"ך ידוך ביום כספר שנתו בעתן חלקו יין עמו הוא
אמרו אלמלא חתומי המלאו אצל זה ה"היי לעדות ולראיה
גלויה וסודות סודי בני ממש חלק אלוה חלק מעצמותו
כה ופא זמן למה ימא כמות סודי פוד קורות ומזקקים
כי שנת לידון בדבר קדיש לעשות להם מערכה שעה מערכה
חדשה מערכה בלה קדושה לא כמערכה הראשונה רובן
רשעים מנע כי קודם עומד קדושת דדוק המסוק לקראם
כמות זה שנים עזרה ולעשות להם מערכה בטע עברה
כדי לרמוז בזה שאלו שנים עשר שבטים נסמך
בפע אצורה ממש מלאך קדוש וטובד המבנה שלם
כף בסוד וחסידות את כפי וראית את אחורי שמוה שמו של
סודי סודי ידוך כאשר נפאר בסמך סודו וסוד עינו
פקת בסוד להורות על מקום אצילות וחצבות ששגן
כי מה שישגא בכלל המצב ימצא בחלוקים שנקראו
ממש וממש זה המכור זה כמא שיוצאים ממש המצות
מעקר אחד ומקור אחד ~~שגן~~ ה"כף הקדוש ידוך כה שש

שנים עשר היות קדושים שהם ידוך ידוך ידוך ידוך

דודך דודך ודודך ודודך ודודך דודך דודך דודך

כאשר נפאר סוד עניני בן צור בן צור בן צור

טובך ירך יעקב שנים עשר שבטים נודאי לא

לחנם אמרו לאל כרצונם של יעקב יעקב יעקב

הכבוד ולא לחנם אמרו חכמי האמת יעקב

עם ארבע אותיות עולה מקום שהוא שמו של יעקב

הנקרא יעקב כאילו ברוך המקום שהוא מקומו של

עולם נבחרתו שנים עשר היות אין בהם שתי

כלל כלל עצמות אחד יש המיוחד ל אבות אבות

הערך ההשפעות ל אותיות ידוך ל"ב צירופי היות

הוא על שם התקלות הפעולה שמועל ב"ב חדש^{השנה}

ולפעולה שישגתה בכל חדש בן ישגתה צדוף ל

אותיות ידוך כי בכל חדש יבסמך הצדוף לפי פעולה

שמועל בחודש ההוא כאילו על ש פסוק (אמר)

ל מה שמועל את לך הקב"ה למען שמועל אתך

ובקש

מבני לידע טפע מעשו אינ נקרא והקם כי יתם
יתקן אצרוק בכל חרש שכל זה בכל צאוק^{שאתה}
נאמן שכל יב צדוקים יין ארבה כואה רק ד
אננות אלא כי אלא ד ארתות לא יתנו לעולם
כי לא יתנו לעולם כי לא יתנו אלא זרמנות
שוכן סתמ יד לא יתנו יד לא יתנו יד
הפועל בכל יב חרש חשנה ביב צדוקים המת לא
שמתנה בכל יב צדוקים שלי סגל ארתות ידך
הפועל בכל יב חרש חשנה כי בין ארתות ידך
אין אבדל ושיוכלל ק אין הבדל ושם^{כשעתה}
על ישראל שצטוים כיכולים צדיקים נאצלו
מקדושת אצילות וכוון עצמות אחד נשבה אחת
כמו שהאצילות נשבו יב היות עצמות אחד
שלא שם ידך כדפירשנו כמובן החלקים שמתלו
נמתה ככ אחד כשם שיש לא בכלל המחצב
ישא כחלק המחצב ולא נחלק לבד נשמות

התחלה

מצד קופס שנמצא נשמחתיך ב"ק אפס ולפי
 פעולתך בקונ בתחלקן נשמחתיך ל"ב נשמחתיך
 חוץ לבקש כולם עצמות אחד עצמות ל' אותיות
 כמו כן הם כלב עצמות נשמח את האדם שמח
 דוד קהן שאמר כ"ב אהב שמח עשה כל כח שאל
 י"ב כמות הד כ"ב שנים ודולים זה לא י"ב כ"ב
 עצמות אחד זהב טהור ובין זהב לזהב טהור אין
 הבדל ושני כמו כן אין י"ב נשמח של עצמות כ"ב
 שווין למהם כ"ב דקדוק כ"ב זהב טהור עצם אחד
 לעצמות אצילות ב"ה כי כ"ב שבטיה חלק י"ב חלק
 מעצמותו בדפדפנו ומטב זה דקדוק למה שמח
 עשר כמות להורות כיהם מכל שמח עשר כמות
 מעלה שבע עצמות האצילות שנים י"ב הווה כ"ב
 הוא מלא י"ב סווה ש"ב עולה כ"ב מאשר נשמח
 כ"ב מאן ש"ב סווה חן י"ב שמח שמחון כ"ב
 למטה ושמחון אצילות ושמחון אצילות י"ב

להורות

לחירות כי פהם שנים עשר כול שנים עשר חגול
ואל שנים עשר שבועים ים שבוע יעקב מ של לבב

כחם פתח על מלכה שנים שנים עשר שבועים ים של
מלכה באשר נבחר סוף פתח כפר ופה בשערים

בפד על זה הפירוש שפירשנו איך שיבנו רש"י ז"ל טעם
כך יחד כנגד התורה שנתנה מידן של הקב"ה הנסדרם
לנו כי כך הוא שמו של הקב"ה ולפיכך לדעת אדון

הספ לפרש על הקב"ה אבל אתן לרש"י ז"ל פוסק משל
וקא קדמו ליה כי רש"י ז"ל בצדוק החיים ישקפ
מהם מתק סוף דבריו המה עטרה לראשי

בת בעולם הזה ובעולם הבא

ועתה בני אהבתך אשר כל לבב וכפשי המה
ועלע סלקא חקצמה פדו סודות סתרי

דמחזק במסעות נודת אלהים והנה פי יאריך הענין

בזאת הוא שישקב חזן לענינו שנתנה
כאשר כל גל יתן לפרש וישקב

תועלת גדול לדעת גדולתו ית' וקדושתו תוהו

ה' קדושה המהוללה עם כל יגיעה והתעוררות

לבו ישראל אשרו להם יחולל אותם לאלהם המעלה

ידוע ^{הוא גב'} כי בך בקה מ' אה ושמו של הקדוש ית' ^{לבו}

בך כי כבוד השכן לך ית' יצחק הוא נחלך

אשר יבנות קדושות מעולם אחת יהי סגן ירוך שאו חשבו

כמה מעשים צ' ספר יהי שמו עולה חמשה עשר ^{תנועה}

ככל אלפא בסוף כשאתמרף שתי אותיות יחד שוקות

לאמצא יותר סוף כ' זקנות ותס' א' יהי טו' זמ' יותר

מזה לא תמצא בסוף אלפא כותא לו כ' זקנות

שכל אחד מהן כספר חמשה עשר שהוא העם

של יהי בה כמה עולה מה כי שלשה ^{העולה} מעשר

עשר עולה מה וזמן סוד אדם העליון ע' ובש'

שעולה כמילואו מה כסדר אדם כמה עולה מה

השם גדול הקדוש עם בן ז' ^{העולה} ילואו כמה

י' ו' ואף הוא שם עולה כמ' ועל מה ז' קדושה

כל
בגמפרס

הגלות פתחו ושל פתח בלתי רחוק כמראה אדם

לפניו לטוב פתחו ורחוק מן העולם ועל צליל

של אורח כי קולו של אדם באמתן מהאדם

העליון זה פתח לאו בשם פתח העליון

ידועו כלם אדם העליון בה הוא שמעו פתח

לשם זמן שרעתי אדם אתך ור' שמעון אל אדם

הוא אדם ולא אמרו העולם הזה הראיתך

לדעת כי סוד ה' שהוא סוד מה הוא פתח

שלך שכן הוא סודך עמו

בשם אדם בשם אדם ומדת לבני אדם חדיע

אלקים אדם סוד מה כח ואמרו אורח חיים

לשם סוד בתוך סוד פתח דסודין מתורת להט

והוא זה סוד שג שג סוד האדם העליון זה שפולה

מה לו אמרו מה במספר קטן כנה עולה

לשם סוד פתח אדם על האדם העליון זה שמו

לשם אדם שגן במחשבתו הבלתי סוף ובלתי נבלת

שאין שלימות למעלה ממנו שאינו מקבל תוספת
שלימות על שלימותו ולא יחסר ולא יקרה חולשתו
רק על שלימותו הגדול הפלתי סוף ושלבי תכלית
יעמוד על השלמות בלתי תוספת וקדושתו על ענין
ועל ענין של השלמות ללא תוספת עליו
הקדושתו והשלמותו כבוד השלמותו

עליו עד ט הריניח מספר י"ח במקום כמה עולה ט
הרי לך שט"ל לא הוסיפה על מספרה ולא
חסרה ופחתה ממספרה רק על עמדה במקום ט
תלמוד תוסף על י"ח הנזכרים עד ט הרי לך מספר
ך במקום כמה עולה ט תוסף עוד ט על י"ח
ך הרי לך ל"ח כמה עולה ט תוסף עוד ט על ל"ח
הרי מהמה כמה עולה ט תוסף עוד ט על מה הרי
ט"ד כמה עולה ט תוסף עוד על ט"ד הרי לך
ס"ה ט תוסף עוד ט על ס"ה הרי לך כמה עולה
ט תוסף עוד ט על ט הרי לך ס"א כמה עולה

מספר

ט וטוסק על פא הרי זצכמה עולה ט תוסק
עד ט על זכה ● צט צט כמה עולה ט כ
צבטק עולה ט שאר עד ט היט קכ ט

ובין שתי מצותי פה המרש והטל יש פניהם כי
הקם שהפמול שני טמן והחובלם יחד עד

שעלו פמספר גדול י"ח ע"ג בזק לא זעלה

י"ח יתר מן ט בוסק עד ט על צט הרי קם

ק"ח עולה ט הרי היט כמספרה הראשון כאשר

התחלה וכן תהי הגלגל בגאות עכ"ל פשוט וז"ל

אלגים ודמקת וממא רבבות על בלתיסוף

ועלית תכלית לא תוסק ולא תחסר ובחובה ^{ועינבה}

תמונת לשי ולעולמי עולמית בלי שיט ותוסקות

תרעון כמו כן ראש העליון כה ובש מלך מלכו

המלשם הנה ששלה נה כמנין ט חיי וקיות

השלימות תכלית סוף ופלות תכלית ללא זמק

עלה ירע מנצחיות שלימות ועל עגדה ^{עליו}

בכל שינוי תוספת או קטן ח"ו קדושי וקדושי
בשלמותו לשרידי ולגולמי עולמו ולגלגל
ולנצח נאחי נאחוס הנה המהימן לרעב סוד על
ש"ה השלמה כלה מעדפה ראשונה יתורה כע
ידיד נשאי שבע לצדק וקח אמרי שם אמרי
אמר לצדק לראשך לחזק לנאמריך קטור

המארכה הקדושה חזאת על כל קדמוניך וכתב
על גוף ספן ותמצא חן ושכל מאכ בני אדם וקד
חזן יוכל כמעט להשיג אי שעת פסלו לו כי אלה
דברי אלקים חיים שהיו בהתלהב ככל המצאה יח
הקט ענתהם על גמסוד עור ט בחיותם וקיומם

המארכה הקטן על גמסוד ט ולא האדם ולא קדושה
מקשה קטור א כולם נכן כסוף המספר אחר יתנות
כלם להגלות מספר י חיינו ש"ס ק"ח בחזרה יתנות
הרעותה עמדת לא פקדת ולא שופט ש"ס
כשתכפלה עולה חי המורה על חיותה קדושה

שהוא מתחלת הכפל ומספר חי עולה מן שהוא חזקה
וקודם הוא שגרה עם הקרה

^{הראשונה} והכרה אחרי כי נסעו ולדגן סגול השם האמורה

^{השנייה} קודם יד ידו ^{השלישית} נסעו ושלב הכי

השנייה הנכונה לה והקודמת לה והיא מודיעה על השאר
מן השם לפי שטרטנו

^{המספר} הדואר זה הוא וחטום פה אטומים מספר זה שהוא

הוא שגרה מכל אלפי ביתא ולא תמצא יותר

מן ה' ג' ו' ו' ז' ח' ט' י' י"א יותר מזה לא

תמצא מכל אלפי ביתא אלו ה' זקנת שכל

אחרי מספר אחד עשר כמה עולים בכללם כלל

המספרים עולים מספר חן וזהו המספר שאמר איוב כי

זאת ה' שמונה אלפי סדרה שכלה שמונת אלפי ספרה

המורה על סדר אחדותו וקראנו בה ע"ש לעד ולעלמי

עלמך עולמך ולבטח לבטחם כיצד תורה כמה עולה

הוא והוא אורות ול"ח היו ארבעים ואלף וכו'

סדר הן ידעת ה' כל סוד שכל שם ה' הוא סוד בתורה סוד
ידוע כי גמלתה הינו פורה ומורה שעולה גמולתה
אותיות ידוע ומבטל סוד גמולתה גמולתה ידועה
הזל בלשון ידועה קולין למה שכן ובידועות סוד
כן גמולתה הינה על החזקות ועל הגמולתה
היא גמולתה כב שהתורה היא כלל שנתתה על
הקדושתה אשר היא חכמה ולבנתה אך אף שיהיה
באלו גמולתה היא חכמה שהתורה כולה שם
שכלוביאל ידועה חכמה אמתה להקדים לך חכמה
הקדושתה והוא זה

הנה פבר ידעת מה שכתבו חכמי האמת שיקרא
הה' יש לך אוטומט על סוד חלוקת אמת
כי שיהיה כותבין הה' בגמולתה כאלה שסוף כזה היא
ולפעמים כותבין הה' בגמולתה אף שסוף כזה סוד
ולפעמים כותבין הה' בגמולתה בג' סוף כזה הה'
ואלנה חכמה שגמולתה סוד ל זה חכמה היא

וכתוב

וכן כפי מה שכתוב בה בשלמה בארץ אור
שם יושב ה' ויחבר את ישראל אל אלהיו
על שנתן לו את ירושלים ויהיה שם מקום

בן דוד יחד עם כל הענין כי
הוא שם כי קודם כן דע כי כשעלמנו
הוא המלך על ארצות לפי ערך הענין

שם יושב ה' ירושלים ארצות בקדושה ויחבר
הואך לשם להחיות את ארצות יהוד במלכות
בין לזה יד יהוה ה' לפי ערך הפעולה שפעל על
מלכותו זה היה המלך והקדוש נקרא שם בן

הוא שם בשם בקבלתו יצחק לוריא אשכנזי
אל זמנתינו הואך להחיות את ארצות יהוד
במלכותו יחד עם כל הענין כי לפי ערך
שפעל על ידי מלכותו זה היה המלך שפעל
הוא שם שם שם שם שם שם שם שם שם

בן דוד יחד עם כל הענין כי לפי ערך הפעולה שפעל על

להתמלא את ד' אותיות ידוד במילוי אלפיני ^{למ}
יד הא ואן הא לפי ערך מעולה שמעל ש ^{למ}
זה והוא עם של סגה עם של אדם העליון ^{למ}

ובש כאשר פירשנו למעלה וכאשר נבאר
עד סוף עננה של ק שמות בשפת הדגים
בפ"י ונתה אלון ק שלום הקדושים והנוראים

הנבדק
יוצאים ומתמלאים מקטם בקהל וקדוש

והנורא ד' אותיות ידוד בה וסוף וזין המכל והמריש
בין ק שמות הקדושים האלו רק ששם הראשון
ידוד הוא הנפילי ההין כזה יוד הה טחה ^{למע}

יהוד במילוי ודן כזה יוד השון הי וסם השלשי ידוד

במילוי אלפיני כזה היוד הא ואן הא שחלק
בין ק שמות לו הם אותיות הא שהם הפ"א געשים
באג הה כזרה של שם קדושה קדוש בטע עזבו

הזא ומתמלא מן שם ידוד (ואם שמה שמה)
עליו איוב באגרו היא חכמה שלל חכמה ^{שהיא}

התורה

התורה והיראה שהיא סוד הן כדפירשנו היא
כלה וכלה על המבנה במו אותיות היא שהם
שמות הקדושים ואלהם כמירוח
וכל אבות ומוטתה על עם קדוש צמח קן כל
התורה כלה כל מהלך המסורה היא כלה
שמותיה על המבנה היא המבנה
למען שיהיה על אחדות ויראה
וכשהיא כלה שמותיה יתעלה ויתבאר וכן
לעצול צמח נחמיה
ועתה בט דוד עשוי והתקן ותשקת לבי
כשתבין סוד זה בוא וחראך עם
למי דלצין וסתרי דקת כי לזכותך באתי שגובה
לאור החיים אולה גם לי יהיה חלק בן עזרך
כי טובה את הדביר זכות דביר תלוי בו
והוא זה הן יראת ה' היא חכמה הוא סוד
חשיבות סוד אשר מספרות שכלם

פלעצטע

מלאים תריג אורות חחניים המג טלזים לעולם
הן ד ידוד בה כדפירשט בעטן זה שגל

וזה זכרי לדד דר ישוין מעם והם הרמח איברים

קדושים ושפח קידים הטהורם של אדם
בה העולה צה כמעיק אדם כדפירשטנו זה

ראת שישא זכריה והא טרה פני ידע הן בצפטר

קטן פמה עולה עשרה שנים עשר ספירות

הכוללים כל האצילות ככל יראת כמה

עלה תניא ולם שיע אותיות הן כמה עולה

תריג והסתריג אורות רוחניות שבעשר

מלאים בהם ואל השאלע שגרי בשם של

הן נרמזים במספרו הקטן עשר ספירות יא

חזרנו בתוך כדי דיבור לומר פי הן רומט על

שע אותיות לצדק כמעין תריג אורות אין זה

שאלה כי כמה טיב אורות ואתה מספר

של שם הן לחוד ובחינה האותיות של

עם

שבת לחוד ונחזור לעשינו היא הרמז בועל
הה שבה ק' אותיות נעלמות שהם אותיות היא
הרמזים על מילוי שש של ד' יוד' כדמדיענו

למעלה ורל העשר ספירות המלאות מתרי"ג
ארום המרומים בהן יראת יי' זה אורות
מאחדות עם ב' ד' המגזנים באותיותיהם

וכא הרמז באותיותיהם ולא נאמר בפירוט שם
בג' לחרות כי כמו שאכלו ק' אותיות היא הם
מתעלמים האחדות הם שבועים יוד' עד שהם ק'
שמות עם כל זה הם מתאחדים במקורן האחדות

הה שבוע יוד' באחדותה ד' אותיות יוד' שהרי
הן הם שש אותיות יצאו ונעלמו כדסיכרשנו
כמו כן מתרי"ג אורות מתאחדים באחדות עם ב'
ד' יוד' על יקשה עליך איך שייך אחדות בכמה
מצע אורות חלוקים כי כל זה יתבאר לך
דחב ברברים נבוחים למבין וישתה למצא

בשערים הנחיים בקד יי ונחזור לעשינו **חכמה**
אונות כח מה וכל אלו תדין אורות רוחנות
המתבוצצים אחדות ידוד ביה הם כח עובדים
וקדימי האדם העליון בה העושה מה ^{אכינו}
חכמה אונות כח מה האדם העליון בה

עבכח אכינו וקדימי קחטים הרוחנים לו שחם
כחם הרחמים ומדת הדין סדשי רשנו למעלה
הוא מושל על כל העלמות עליונים ונחשבים
הנה חזיתך לדעת סוד של שם וב המשכה

הששים העליון בה וכש חיש בקדשי ^{אכינו}
ותראי המורה על סוד שמותיו וסוד מורתו
וקדמתו ואחדותו וסוד אצילות עשר ספרותיו
ותיך מצותיו שיהם כח אכינו וקדימי קדושים
והטהורים אורות רוחנים יוצאים ^{אכינו}
אקדוה שם סגולה ידוד בה ^{אכינו}
בלא יוצר ודעה נמחיה ומלגוה עליונים

הגברת כח כף יהוה מי שלהימנה ^{מלכות}
האזהרה ומפני מהסוד הנלוו ^{במלכות} ^{האזהרה}
מכרכים וצונו לבקך את עמק ישראל במחבה
רל אורנו צוה ובידיו נבנה בדבר הרבנות
אזהרה לטעם ולמכך ^{בז} ^{של} עם האזהרה
את עמק ישראל כאל ^{העמק} ^{עצמם} הם

קם גמס ^{ויחיד} ^{שמואל} בקוד האזהרה והקישור
הגברת כף רחמי ידוד בטוב העמקים במלכות
אזהרה מפני שמותיהם ומקשרים באיברי
מצבעיהן ובכפות ידם והעמק ^{לג} הוא

כי לכיוון מרכבה לחרי יין השכינה בכל כחה
קדם כח אזהרה כן אורג של רחמים וחדיו
שהם כן מצבי מצבעות של רחמים היוצאים
מפני ידוד ^{בז} ^{של} ^{מלכות} ^{האזהרה} בקוד כח
הגדול שורה ^{האזהרה} ^{האזהרה} כח איברי
מצבעות ^{האזהרה} ^{האזהרה} ^{האזהרה} ^{האזהרה}

כה שנה ומחצית ויבקר ככף חוד של
כהן בסוד שהיא כף השלום שמו של הקנה
ידו שמונו יוצאים שלש מאות ושמונים
ברכות של שלום כמשין שלום עם ד' ^{מאות}

מפירשנו למעלה באין ששיתדות ומקשר
אבדי מצבעות של מעלה כה באבדי

מצבעות של מעלה והמקור שמו ידוד בסוד
השלום במה הכף הנרמז כהן מג שהם שתי
מערכות יתן יד ורבה שהם מקור לכל אותיות
כח אורותין כה אבדי מצבעותו שפירשנו

למעלה למעלה יתקשרו ויתחרו כף הכהן ^{אחור}
מקור לכל ^{הקופנים} אבדי מצבעותם הקשכים
כי מהכף הקשכים יבואו ומתעפן איברי
אצבעותיהם כל מתקברים ומתפשטים
כוחות הרקמים ^{של} שם שמו של הקנה
שם שהיא מרבה הדין ששקדוהם ששם

ידור בה ובוריו מי שמכון ~~שמונה~~ ^{שמונה} זה ~~הוא~~

ול כל כונתו שחמא שבח קדוש כזה קורעין לו

קאר דינו אשר לעומס קודל כמו של שבח זה

אמרנו כל צמח אשר הוא נכנס לבית ^{כנסיות}

ולכתו לדלתו ועוין אתן הוא שמה ^א רבא הקנה

כמעט ראשו וחוצר אשר הנכר ^{אותו} ששקלל

כן וקאנה נפיק עתה בכונת ^א אפן רבא שמה

רבא ולו מאנו לכתוב כל מדענות של אמן

יהא שמה ^א רבא לא יפסק ^א דעם או

אמרנו ולק ^א אמן ^א רבא לבית

לעשינו שאנחנו עתה מתעסקים במא שהוא

סוד נשימות כפי ועל כן חזור לפרש סוד

ועתה ^א בע חמדת לבב ושלם נפשו עשה אמן

כאמר כסת לקבל ולשכנע סתרי תורה

וסודות נפשי אצות סתרי הנאה וסודותיה של

תורת שבת ברוך הוא

והנה תדע כשעה שבוטל עולמך לדוכן הוא

עת רצון ואהבת חסד והקבורה כח

הולכים לעומת בברכה של ברכים הכהנים שזה

נוסחא ברוך אתה יי אלהינו מה אלה קדשנו

בקדושתו של אהרן וצונו לכך את עמי ישראל

באהבה לל צוה אותנו לברך את עמנו ישראל

והקב"ה

בזמנה בשעה שהיא אהבה וחבה ועו רצון

והנה

אלה הדחמים ידוד בה פאלר יתבאר בסמך

סימן

להאיר עיניך בקטא אופנות של תורה עד

מקעת קודל כוחו של עבדיה עריכין אהנו

הברכה

לעודך קדם כל זמן בשע קשיות בנוסח

קצית אחת מה נשתנה ברכה זו שמברכים

הכהנים אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו

איום מברכים אלה קדשנו במצותי וצונו

לכך את עמנו ישראל באספה כמעסוד אהרן

ברכות ובאבות ראוי לעת מהן עיינו קדושתו

של עמנו